

[Justitsministeren]

Fru Pia Gjellerup gjorde nogle bemærkninger om forholdet til Straffelovrådet, der har udarbejdet en række forslag, og mente, at de bemærkninger, jeg havde fremsat om Straffelovrådet og Retsplejerådet, ikke kunne være dækkende, når jeg kom med et lovforslag, hvor jeg ikke fulgte Straffelovrådet, i hvert fald ikke dets flertal, og hvor jeg lod ligge en hel del af de forslag, som indgår i Straffelovrådets lange betænkning.

Jeg vil gerne forklare, hvorfor jeg har taget netop disse to områder frem. Forklaringen er ganske enkel. Der har været en generel interesse i Folketinget, som det er fremgået af en række udtalelser, når vi har talt om kriminalitet herinde, for at få ændret voldsbestemmelserne. Der har også været et ønske hos mange om at få skærpet straffen for vold, og derfor er det naturligt for mig at fremkomme med det forslag så hurtigt, det lader sig gøre, og jeg glæder mig altså som sagt over den tilslutning, der er.

Angående prøveløsladelse gør jeg opmærksom på, at der er ikke mindre end 5 partier, der har fremsat beslutningsforslag om prøveløsladelse. SF fremsatte et forslag om at udvide prøveløsladelsen, mens de 4 regeringspartier fremsatte forslag om afskaffelse af prøveløsladelsen. Det har gjort det naturligt for mig, når der er den interesse i Folketinget, at fremkomme med forslag.

Dermed har jeg jo ikke sagt, at den øvrige del af Straffelovrådets betænkning er ubrugelig. Jeg synes, det skal overvejes nærmere, men jeg vil da godt sige til fru Pia Gjellerup, at der er dele af forslaget, som jeg ikke mener der skal lovgives om på nuværende tidspunkt. Jeg er ikke tilhænger af at afskaffe hæftestrafen, som Straffelovrådet foreslår. Jeg kan ikke se meningen med at gøre det, og jeg mener, vi fortsat har behov for, skal vi sige den variation i frihedsstraffen, vi har i øjeblikket, hvor vi har både fængselsstraf og hæftestraf. Her angiver jeg altså en klar begrundelse for, at jeg ikke har ønsket at fremsætte et forslag, som Straffelovrådet har stillet.

I øvrigt er der vel ingen, der kan holde til det standpunkt, som jeg synes at fru Pia Gjellerup nærmede sig: når et af de sagkyndige udvalg har foreslået noget, skal vi også følge det. Det er nu engang Folketinget, der sammen med regeringen er lovgiver, og ikke en sagkundskab, hvor dygtig den end kan være. Jeg mener da og-

så, at Socialdemokratiet i andre forbindelser heller ikke har fulgt, hvad sagkyndige kom med, og det gælder også andre partier. Jeg tænker på emnet anonyme vidner, hvor vi havde et forslag fra Retsplejerådet, men hvor man ikke ville gå med til at gennemføre det, selv om der var sagkyndig stillingtagen i absolut positiv retning til det forslag, regeringen kom med.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt at gå nærmere ind på forslaget om voldsbestemmelserne. Det er rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, at man skal også ad den vej få mulighed for at få gennemført disse sager hurtigt, og det lægger vi overordentlig vægt på, men i øvrigt var der jo tilslutning.

Så stillede fru Pia Gjellerup spørgsmålet, om jeg ville bygge nye fængsler. Jeg ved ikke rigtig, hvad vi skulle bruge dem til. Det er en kendsgerning, at ventetiden, hvis vi f.eks. tager de sidste 5 år, er faldet væsentligt. Det gælder både for fængselsstraffe og hæftestrafte. Hvis fru Pia Gjellerup ikke er bekendt med den udvikling, der her har været i retning af kortere ventetider for dem, der får en frihedsstraf, skal jeg gerne sende materialet. Jeg mener, jeg har sendt det til Retsudvalget. Det har vi altså ikke behov for. Hverken fru Pia Gjellerup eller jeg ved, om dette lovforslag vil medføre, at der er behov for flere fængselsceller. Der kan måske i forbindelse med skærpelsen af voldsstraffen blive tale om nogle, men det er begrænset. Men der er ingen af os, der ved, om ændringen af prøveløsladelsen vil medføre, at der er flere, der får en straf af en sådan højde, at det kræver flere fængselsceller.

I det hele taget har jeg lidt vanskeligt ved at forstå den debat, der har været ført her herom. Jeg synes, at der er visse ting, som dette Folketing bør overlade til domstolene og herunder spørgsmålet om at fastlægge straffene. Men jeg lagde selvfølgelig mærke til fru Pia Gjellerups spørgsmål, der gik ud på, om Folketinget ville være med i en tilkendegivelse – forudsat man vedtog dette forslag – om, at man forudsatte en nedsættelse af straffen, hvis forslaget om at afskaffe prøveløsladelsen blev gennemført. Det betragter jeg som en åbning. Jeg skal ikke tage stilling til det. Jeg mener ikke, det ville være rigtigt, at en regering, altså i dette tilfælde en justitsminister, begyndte at angive over for domstolene, hvordan de skulle dømme, men hvis Folketinget vil komme med tilkendegivelser og